

Pedro Sánchez, mans lliures

Tot i créixer de 17 a 22 diputats i arribar a 1,6 milions de vots, ERC i JXCat perden la capacitat de fer caure el Govern: el PSOE podrà governar sol o amb coalicions diferents

Pedro Sánchez juga i guanya: avançant les eleccions just abans de les municipals i europees i aigualint la campanya electoral en plena Setmana Santa, el PSOE s'ha imposat amb facilitat a una dreta espanyola fragmentada. La pugna per ser el primer partit de l'oposició, i possiblement també les tensions dins del PP, podrien consumir les energies de la dreta en amargues tensions.

Pedro Sánchez ha aconseguit el que volia: independitzar-se dels partits catalans i tenir mans lliures per governar. L'independentisme, tot i créixer conjuntament de 17 a 22 diputats i arribar al rècord històric d'1,6 milions de vots en unes eleccions espanyoles a Catalunya, perd la capacitat de ser decisiu pel que fa a completar o impedir la majoria parlamentària del PSOE.

Aquesta capacitat depenia sobretot dels resultats a tot a l'Estat i la fragmentació de la dreta ha facilitat la clara victòria del PSOE. Tot i que els partits catalans han assolit els millors resultats que mai han fet en les eleccions que els són més difícils (el debat i el marc és l'espanyol), ara ni ERC ni PDeCAT no podran fer caure el Govern espanyol, en cas de sentència molt dura contra els presos polítics catalans o bé en cas de no existència de cap mena de diàleg polític sobre el futur de Catalunya.

La campanya de la por a Vox ha donat el resultat esperat per al PSOE, concentrant el vot útil cap a Pedro Sánchez per aturar la dreta tal com va passar el 2008: el PSOE ha rebut vots de Podemos, de Ciudadanos i a Catalunya fins i tot d'una part de l'independentisme. Així, tot i estar els dos blocs espanyols literalment empatats

a vots (11,258 milions de PP, Cs i Vox contra 11,198 de PSOE i Podemos), la qüestió territorial tornarà a decantar cap al PSOE el proper Govern a Espanya. El PSOE podrà governar sol o amb coalicions diferents, ja sigui amb Ciudadanos o amb Podemos, el PNB i alguns partits regionalistes.

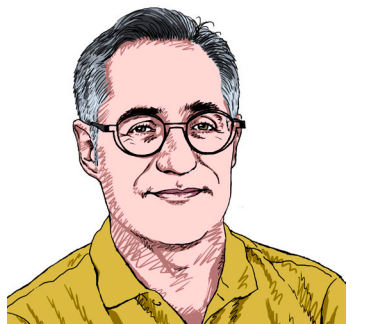
ERC ha aconseguit finalment una victòria clara en unes eleccions, després de guanyar les europees de 2014 a CiU per només 40.000 vots. L'hegemonia política a Catalunya, però, fins ara no ha vingut mai de la mà de les victòries a les eleccions espanyoles. Els comuns van aconseguir dues victòries brillants a Catalunya el 2015 i el 2016, també amb un 25% dels vots i amb el referèndum acordat com a bandera.

Facilitar la investidura i la governabilitat al PSOE, però, ha esdevingut d'una

esterilitat total pel que fa a resultats tangibles de les seculars reivindicacions polítiques, econòmiques i socials catalanes a Madrid: això ha fet impossible als comuns de rendibilitzar i de consolidar electoralment en clau catalana les dues importants victòries electorals abans esmentades.

A Catalunya els partits del 155 i Vox han assolit el 28A exactament el mateix percentatge de vot que van fer el 21D de 2017: un 43%, baixant d'1,9 a 1,7 milions de vots (la participació ha caigut del 82% del 21D al 77% del 28A). És significatiu el desplaçament del vot cap al PSC des de la dreta dins d'aquest bloc: a una majoria d'unionistes catalans els repugna la campanya de provocacions i de menyspreu constants de PP i Ciudadans cap als presos, exiliats i independentistes en general.

El PSOE podrà refredar la qüestió catalana i guanyar temps, sobretot si consolida al maig la seva victòria a les regionals i locals. A Catalunya, si Esquerra repeteix clara victòria, podria precipitar eleccions anticipades, per bé que la fortalesa del PSC-PSOE podria aigualir una majoria d'Esquerra i comuns... tret que anem a un repartiment de Generalitat (Esquerra), diputacions (PSC) i ajuntaments (comuns) que ens retorni als tripartits autonomistes del període 2003-2010. En pocs mesos veurem si és possible la unitat d'acció efectiva de l'independentisme que ens permeti avançar sense unitat electoral, o bé si els catalans opten per la "Via llarga" a la independència.



RAMON
TREMOSA
@ramontremosa

Eurodiputat independent pel PDeCAT